

2465 1ste Beh. af Finantsloof. f. Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 2466

Bemærkning i Anledning af, hvad den høitæredede Minister yttrede. Jeg sagde, at Generalinspektøren for Artilleriet var den Eneste, som var bleven nævnt under Forhandlingen om dette Spørgsmaal, og jeg tror, at jeg har Ret deri. Der er ikke nævnt nogen anden Personlighed, der har tilraadet den høitæredede Minister at gaa denne Vej, og som paa nogen Maade kunde faa Ansvaret for, at man er gaaet over til en saadan Armering, undtagen Generalinspektøren for Artilleriet, som er den Eneste, der er bleven nævnt. Jeg talte ikke om, paa hvilken Maade han er bleven nævnt. Dette er et ganske andet Spørgsmaal.

Krigs- og Marineministeren: Jeg tror rigtignok, det vilde have været absolut nødvendigt, for ikke at fremfalde Misforstaaelse, at det ærede Medlem udtryffeligt havde udtalt, paa hvilken Maade Generalinspektøren var bleven nævnt. Jeg refererede mig til Udtalelser, der fremkom fra Generalinspektøren for Artilleriet, men deraf kan man dog ikke drage den Slutning, naar jeg ikke med et eneste Ord har sagt det, at det var Generalinspektøren for Artilleriet, som havde tilraadet Bygningen af et Kasematkib.

Formanden: Forinden jeg giver Ordet til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds, skal jeg dog gjøre den Bemærkning, at det ærede Medlem vel er Generalinspektør ved Artilleriet, men at det ikke er som saadan, at han sidder i Thinget; det er saaledes ikke Generalinspektøren for Artilleriet, men den 7de Landstingsmand for 1ste Kreds, som jeg herved giver Ordet.

Sonquères: Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger i Anledning af de Ytringer, som fremkom fra det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Sesken). Det ærede Medlem udtalte, at der var et stort Misforhold mellem Udgifterne til Flaaden og Udgif-

terne til Hæren. Jeg maa nu ganske vist være enig med det ærede Medlem i, at Hovedvægten ligger paa at forsvare Sjælland, og hvis dette var muligt ved Hjælp af Flaaden alene, skulde jeg være villig til, at bevilge langt større Udgifter til Flaaden og at stryge Udgifterne til Hæren. Jeg tror imidlertid, at det ikke er muligt, selv ved Anvendelse af alle vore Midler, at skaffe en Flaade tilveie, der vil være istand til at forebygge en Landgang, og naar en saadan Landgang sker, bliver det altsaa nødvendigt at tage Kampen op paa Sjælland, og med jo større Kraft vi kunne gjøre det, desto bedre. Hovedopgaven for Flaaden bliver derfor, efter min Mening, først saavidt muligt at forebygge en Landgang og dernæst at sikkre Forbindelsen mellem de forskjellige Landsdele; men for at gjøre dette muligt var det ganske vist meget ønskeligt, at man tilveiebragte nogle Fæstningsanlæg, som kunde yde deres Assistance hertil. Jeg skal imidlertid ikke forbyde mig heri. — Naar det er blevet fremhævet, at man burde negte Bevillingen til Søforterne til Fordel for Flaaden, saa vilde jeg anse dette for meget uheldigt. Betragter man de forskjellige Maader, hvorpaa Sjælland kan blive angrebet, vil den simpleste for Sjænden være den, at søge at tvinge os til en ydmygende Fred ved at bombardere og ødelægge Kjøbenhavn, og dette forbydes ganske vist lettest ved at have en god Søbefæstning. At sige, at en saadan kan forebygge al Slæde i Kjøbenhavn, vilde være Overdrivelse, men at den kan forhindre en saadan Ødelæggelse, at man derved kan tvinge os til Fred, tror jeg at kunne paasta. Naar Sjænden saaledes ikke kan tvinge os til Fred ved at bombardere Kjøbenhavn, vil han være henvist til at føre et meget vanskeligt og kostbart Angreb paa os, og derfor tror jeg, at Søforterne maa siges at have gjort god Nytte, selv om de aldrig blive angrebne, thi de have forebygget, at Angreb er blevet gjort. Alt hvad der anvendes paa Søforterne, anser jeg saaledes for Udgifter, der ere udmærket vel an-